

» Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu (MT. 4, 4) «

Sf. Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

APOSTOL. FAPTE 12, 1-11

În vremea aceea, regele Irod (Agripa) a pus mâna pe unii din Biserică, spre a-i pierde. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Și, văzând că este pe placul iudeilor, când au venit zilele Azimelor, a mai luat și pe Petru, pe care și prinzându-l, l-a pus în temniță, dându-l la patru străji de câte patru ostași, ca să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paști. Deci, Petru era păzit în temniță și se făcea neconținut rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică. Dar când Irod urma să-l scoată afară, în noaptea aceea, Petru dormea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar înaintea ușii paznicii păzeau temnița. Și, iată, un înger al Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Și, lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deș-

teptat, zicând: Scoală-te degrabă! Și lanțurile i-au căzut de la mâini. Și a zis îngerul către el: Încinge-te și încălță-te cu sandalele! Și el a făcut așa. Și i-a zis lui: Pune haina pe tine și vino după mine. Și, ieșind, mergea după înger, dar nu știa că ceea ce s-a făcut prin înger este adevărat, ci i se părea că vede vedenie. Și, trecând de straja întâi și de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce în cetate, și poarta s-a deschis singură. Și, ieșind, îngerul s-a depărtat de la el. Deci, Petru, venindu-și în sine, a zis: Acum știu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scos din mâna lui Irod și din toate câte aștepta poporul iudeilor.

EVANGHELIE. IOAN 15, 17-27; 16, 1-2

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aceasta vă poruncesc: Să vă iubiți unul pe altul. Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că M-a urât pe Mine mai înainte de voi. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar, pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Iar toate acestea le vor face vouă din pricina numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel Care M-a trimis. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor. Cel ce Mă urăște

pe Mine urăște și pe Tatăl Meu. Dacă nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât, și pe Mine, și pe Tatăl Meu. Dar aceasta s-a făcut ca să se îplinească cuvântul cel scris în Legea lor: «M-au urât pe nedrept». Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine. Acestea vi le-am spus ca să nu vă poticniți în credința voastră. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când oricine vă va ucide pe voi va crede că aduce slujire lui Dumnezeu.

TĂLCUIRI

Mucenicii, dovada Învierii lui Hristos

Pe 23 aprilie, iubiții mei creștini, Biserica noastră cinstește pomenirea Sfântului Marelui Mucenic Ghe-

orghe, purtătorul de biruință. Despre el vom vorbi aici. Dar înainte de a vorbi despre Sfântul Gheorghe vom spune câteva cuvinte despre Paști, pentru că sărbă-

toarea Sfântului Gheorghe cade de obicei aproape de Paști și are o legătură cu marea sărbătoare a Învierii Domnului nostru. Paștele, sărbătoare a sărbătorilor și praznic al praznicelor. Se bucură îngerii și arhanghelii, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, dreptii de Învieria Domnului. Dar ne bucurăm și noi, pentru că din mormânt a zburat viața cea nemuritoare, iertarea păcatelor noastre, biruința și triumful împotriva păcatului, a morții și a lui Lucifer. Precum spune minunat Ioan Gură-de-Aur în cuvântul său catehetic, pe care îl aud toți cei care rămân până la sfârșitul Dumnezeieștii Liturghii pascale, „Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, căci ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului”. Adică: Toți cei care sunteți săraci, nu vă întristați, căci bogăție este Hristos. Toți cei care sunteți păcătoși, ștergeți-vă lacrimile, căci Hristos vă iartă păcatele. Toți cei care vă temeți de moarte, prindeți curaj, căci Hristos a biruit moartea. Învieria împărăție pretutindeni, ca un soare, bucuria și veselia. Se bucură chiar și natura moartă, care primăvara înviază și ea și poartă cele de sărbătoare ale ei, iar florile de primăvară strigă și ele în felul lor: Hristos a înviat! Bucuria lui Dumnezeu! Și numai satana se tânguiește și este îndurerat și împreună cu el și toți aceia care nu vor să creadă în Hristos și continuă să trăiască în necredință și în stricăciune. Necredincioșii, chiar și în ziua Învierii, nu simt nimic sfânt

Sf. Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

și duhovnicesc, ci trăiesc ca dobitoacele, fără Dumnezeu, fără Hristos, și, din păcate, doar numele de creștin le-a mai rămas. Paștele Domnului! Dar bucuria creștinilor continuă. Alături de Învieria lui Hristos sărbătorim și pomenirea marelui mucenic Gheorghe. Pomenirea lui este pe 23 aprilie. Dar atunci când 23 aprilie cade înainte de Paști, în perioada de pocăință, atunci s-a hotărât ca sărbătoarea Sfântului Gheorghe să se prăznuiască în a doua zi de Paști. Și aceasta este o dovadă că Biserica noastră are dreptul să schimbe zilele sărbătorilor. Lucrul la care este atentă nu este atât când vom sărbători, ci cum vom sărbători. Dacă e vorba ca în zilele sfinte creștinii să cadă cu mutrele în chefuri, în beții, în desfrânări și în adultere și în orice necurăție și crimă, mai bine ar fi fost să fi muncit. Acești creștini nu cinstesc, ci-l necinstesc pe sfântul; înjosesc numele de creștin și dau dreptul necredincioșilor să critice credința noastră. Dar să spunem acum câteva cuvinte și despre sărbătoarea Sfântului Gheorghe. Sfântul Gheorghe este iubit nu doar în patria noastră, ci și în alte țări creștine. Milioane de bărbați îi poartă numele: împărați, principii, generali, oameni de știință, bogați, săraci, muncitori, plugari poartă numele Gheorghe și își sărbătoresc ziua onomastică. Până și femeile au numele de Gheorghia (la noi Georgiana, Georgeta -n.tr.). Nu există casă în Elada să nu aibă vreo rudă cu numele Sfântului Gheorghe. Dar de ce atâta cinste față de Sfântul Gheorghe?

***

Sfântul Gheorghe a fost unul din cei mai mari eroi ai creștinismului. S-a născut și a fost martirizat în anii unei groaznice persecuții, pe care a declanșat-o împotriva creștinismului un sinistru și sângheros împărat, Dioclețian. Patria natală a lui Gheorghe a fost Capadocia, o eparhie din Asia Mică, care a dat naștere la atâția sfinți și mucenici. Tatăl lui, când Gheorghe era încă mic copil, a fost arestat, a mărturisit pe Hristos și a fost martirizat. Gheorghe a fost un copil de mucenic. Mama lui văduvă, femeie evlavioasă, îl lua pe micul Gheorghe și-l ducea deseori la mormântul tatălui său mucenic. Și acolo, deasupra mormântului, îngenunchiați amândoi, se rugau lui Dumnezeu. Gheorghe, din frageda lui vârstă, ardea de sfântul dor de a urma exemplul tatălui său și de a deveni și el mucenic al lui Hristos. Când a crescut, a slujit în armată. Era un soldat strălucit, ascultător, plin de bărbăție, fără teamă în lupte. Își iubea patria, îi izgonea pe barbarii care atacau și ardeau casele și junghiau copiii și femeile. Sfântul Gheorghe a fost un apărător al celor neputincioși. Pentru bărbăția lui a avansat repede și a ajuns la cele mai înalte funcții din armată; a devenit general. Dar când s-a declanșat persecuția împotriva creștinilor și toți ofițerii au fost obligați să declare că nu sunt creștini și că cred în idoli, atunci Gheorghe nu a ezitat deloc să facă ceea ce se cuvenea. Nu s-a lepădat de Hristos ca ceilalți, ci a declarat că este creștin și că nicio putere din lume nu va putea să-i schimbe credința. Împăratul, când a auzit această declarație, s-a întristat mult, pentru că cel mai viteaz general al său era creștin. La început a încercat să-l convingă cu binele, i-a promis până și cele mai mari onoruri și funcții. Dar Gheorghe a respins toate propunerile și a rămas statornic și neclintit. Atunci, a început mucenicia lui; o mucenicie din cele mai groaznice. La început l-au aruncat într-o temniță întunecoasă. L-au pus apoi pe roată, care era o unealtă de schinguire; prin cuiele ei ascuțite, roata făcea să se sfâșie carnea, să curgă sânge și omul să moară, dar Hristos prin harul Său l-a ajutat pe mucenic și acesta a învins toate durerile. Și nu doar aceasta, ci a făcut și minuni: a în-

viat din mormânt un mort. A ucis o fiară mare care mânca oameni, s-a dus în templul idolilor și prin rugăciunea sa a făcut de s-au dărâmat toți idolii și a făcut pe demoni să strige și să spună că unul este adevăratul Dumnezeu, Dumnezeul lui Gheorghe. Acestea par multor oameni de necrezut, dar Hristos a spus că oricine crede în El va face minuni, va călca peste scorpii și peste șerpi și va birui toată puterea vrăjmașului (Luca 10, 19).

***

Tot ce a făcut Sfântul Gheorghe nu a făcut cu puterea sa, a făcut-o prin puterea lui Hristos, Care a biruit păcatul și moartea și a înviat din morți și dăruiește putere oricărui credincios să-i biruiască și el pe vrăjmașii lui. În felul acesta, fiecare sfânt este o nouă dovadă că Hristos este adevăratul Dumnezeu. Viața, chinurile mucenicești și minunile sfinților nu pot să aibă o altă explicație decât una singură: că Hristos a înviat, trăiește și împărățește și că El este Cel care dăruiește puterea și harul Său ca oamenii neputincioși și păcătoși să devină eroi și martiri. Mii de oameni, care au urmărit mucenicia și minunile sfântului, au crezut și s-au botezat în numele lui Hristos. Creștinii mei, nu ajunge să sărbătorim praznicul Sfântului Gheorghe. Trebuie să-l imităm și noi pe sfânt în virtuțile pe care le-a avut și mai ales în bărbăția pe care a arătat-o de-a lungul întregii sale vieți. A omorât sfântul fiara, așa cum se vede în icoana lui? Avem și noi fiara noastră, adică patimile și răutățile noastre. Cine este liber de acestea? Înainte! Să ridicăm război împotriva acestor fiare lăuntrice! Cine se războiește, acela își și învinge cu ajutorul lui Hristos patimile, acela se face un vrednic următor al Sfântului Gheorghe. Acest creștin este o dovadă că Hristos care a înviat și în zilele noastre trăiește, biruiește și triumfă. Hristos a înviat, fraților! Lui Hristos Celui răstignit și înviat cinste și slavă în vecii vecilor.

Mitropolitul Augustin de Florina

Omilie la pomenirea Sf. Mare Mucenic Gheorghe

traducere: M.L., sursa: „Miripnoa anthi”, Atena, 2007

CUVÂNT DE LA PĂRINȚI

Răspunsul Sfântului Nicolae Velimirovici unui scriitor, despre ceea ce trebuie să facem în acest an pentru pacea mondială

În lunga dvs. scrisoare ați binevoit să dați singur răspunsul la întrebarea pusă – răspuns pe care mie îmi este lesne să-l înțeleg, însă greu să mi-l însușesc. dvs. spuneți: „Să nu se adune și să nu hotărască cu privire la pacea mondială miniștrii diferitelor state, ci în fiecare stat să aleagă nemijlocit poporul câțiva oameni care să se adune și să hotărască cu privire la pace”. Așa răspundeți dvs., cu încredințarea că în acest fel negreșit va fi evitat războiul și va fi statornicită o pace trainică între popoare. Iar eu întreb: cine va organiza aceste alegeri, dacă nu tot aceiași miniștri? Prin urmare: cine ar putea fi ales, dacă nu tot aceiași miniștri sau cei de un cuget cu ei? Dacă ați fi spus: „Să fie chemat un preot, să facă sfințirea apei în casa unde se hotărăște cu privire la pace, să adumbrească acea casă cu sfântul semn al crucii lui Hristos și s-o cădească cu tămâie, și abia apoi să înceapă convorbirile și acordurile”, propunerea dvs. ar fi fost înțeleasă de popoarele lui Dumnezeu din lume ca un apel îndreptățit la Atotputernicul Făcător (iar de făcătorii de pace politici, poate, ca un apel incompetent). Nu este însă mai bine să fie lăsat fiecare om rațional să facă ceea ce îl învață duhul, iar eu și dvs. și mulți alții, care nici nu aleg, nici nu sunt aleși, să ne întrebăm: „Ce să facem noi în acest an pentru binecuvântata pace între oameni?” Dacă vom pune astfel întrebarea, mă voi întoarce la cele trei lucruri cu care preotul ortodox intră adeseori în orice casă creștinească - iar acestea sunt Răspunsuri la întrebările lumii de astăzi apa, crucea și tămâia. Apa - lacrimile, crucea - credința, tămâia - rugăciunea. Cu lacrimile pocăinței să ne curățim de păcatele din Anul Vechi, cu credința să ne înviem sufletul și să îl îndreptăm înaintea sfintelor ceruri, iar cu rugăciunea să cerem de la Domnul ceea

ce este de neapărată trebuință pentru noi și toți frații noștri de pe această planetă - deci și binecuvântata pace între oameni. Știți că în acest an va crește și va aduce roadă grâul care a fost semănat anul trecut. De asemenea, tot răul nostru care a fost semănat anul trecut trebuie să crească și să aducă roadă - roadă blestemată - de nu-l vom dezlădăcina și nu vom semăna în locul lui binele. Să nu ne fie Anul Nou precum Anul Vechi, ba încă și mai rău! Iar dezlădăcirea seminței rele și semănarea celei bune se cheamă, după înțelesul ei duhovnicesc, pocăință. Pocăința este cuvântul de început în Evanghelie. Pocăiți-vă este primul cuvânt al tăcutului proroc de la Iordan, Botezătorul lui Hristos. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie este prima propovăduire a lui Hristos. Iar după trei ani de povățuire a ucenicilor Săi pe calea tuturor virtuților, Domnul le-a predanisit învățătura tainică despre pace. V-am spus aceasta, zice, ca întru Mine pace să aveți... Pace las vouă, pacea Mea o dau vouă. Iar asta înseamnă în primul rând că pacea este de la Dumnezeu și dar al lui Dumnezeu, iar în al doilea, că pacea vine la sfârșit ca o încununare și roadă a multelor nevoițe morale și a tuturor celorlalte virtuți - pe vârful scării a cărei primă treaptă este pocăința. În primul rând trebuie să fie pace în oameni, și după aceea între oameni. Cine ar fi știut asta vreodată, de nu s-ar fi vestit în Evanghelie? În primul rând vine pacea cu Dumnezeu, și doar apoi pacea între oameni. Este limpede că pace poate fi numai dacă omul nu-l privește pe om prin aer, ci prin Hristos. Și este limpede, în continuare, că fiecare om viu poate ajuta să fie pace în lume și poate fi colaborator la congresul păcii fără să se miște din locul său și rămânând necunoscut de toți, afară doar de Dumnezeu. De ne-ar da Pronia cât mai mulți asemenea tainici colaboratori în lume între fiii lui Dumnezeu, ce au un singur strămoș pe pământ și un singur Tată în cer.

CÂNTAȚI DOMNULUI TOT PĂMÂNTUL

Troparul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință

*Ca un izbăvitor al celor robiți și celor săraci ocrotitor, celor bolnavi doctor,
conducătorilor ajutător, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe,
roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.*